

OBIECADŁOWY (5) *ai*

obiecądłowy (5), [**abiecądłowy**].

Oba o, e oraz a jasne; w abiecądłowy pierwsze a pochylone.

*sg m N obiecądłowy (1). ◇ G obiecądłowého (2). ◇ I obiecądłowym (1). ◇ [f N abiecądłowã.] ◇
n L obiecądłowym (1).*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

*Przymiotnik od „obiecądło”: ułożony, spisany według kolejności liter w alfabecie; alfabetyczny; alphabeticus, elementarius Cn (5) : Tu obacz pożytek tego *methodum*: á w obiecądłowym *methodum* oľobno chodziła *Venditio*, á oľobno *Intromiřsio SarnStat* 690.*

*Wyrażenie: »porządek, rząd obiecądłowy« (3:1): á wřzelkiéy mowy imię álbo przezwiřko źiołowi/ iefť podług porządku obiecądłowého. *SienLek* a4v, a4v; REIESTR, Dla prędfżzego naleźienia rzeczy w tym Státucie/ rzędem obiecądłowym. *SarnStat* 1306, 1306.*

*[Przen: [zakonna nauka] iefť abiecądłowa: á nie iedno martwa/ ále też máteria (iefť) řmierći. *BudNT przedm* a2v.]*

DJ